

ת"פ 66507/10/18 - מדינת ישראל נגד סאלח תיתי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 66507-10-18 מדינת ישראל נ' תיתי
תיק חיצוני: 290334/2018
בפני כבוד השופט זיו אריאלי
מדינת ישראל מאשימה

נגד

נאשם סאלח תיתי

החלטה

בפני בקשה מטעם הנאשם להחזרת הטלפון הנייד שנתפס ממנו.

רקע וטענות הצדדים:

1. אזכיר כי הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, ובביצוע עבירה של תיווך בעסקי סמים. ביום 3.10.19 נגזר דינו של הנאשם, והושת עליו עונש מאסר בפועל (לריצוי בדרך של עבודות שירות), מאסר מותנה וכן פסילת רישיון נהיגה.
2. עם הקראת גזר הדין, ביקשה ב"כ המאשימה להורות על חילוט מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם. ב"כ המאשימה ציינה כי אמנם בכתב האישום לא עתרה המאשימה לחילוט מכשיר הטלפון הנייד, וכי מדובר ב"תקלה". עוד הודיעה ב"כ המאשימה כי תגוש בקשה מסודרת בכל הנוגע לחילוט מכשיר הטלפון הנייד.
3. ב"כ הנאשם הבהיר, כי הנאשם מתנגד לכל בקשת חילוט.
4. משחלפו הימים, ולא הוגשה כל בקשת חילוט מטעם המאשימה, הוגשה על ידי ב"כ הנאשם ביום 24.10.19 הבקשה שבפני, במסגרתה עתר הנאשם להורות על החזרת מכשיר הטלפון הנייד לידיו.
5. בתגובה מיום 28.10.19 הודיע ב"כ המאשימה, כי המאשימה עומדת על בקשת לחילוט מכשיר הטלפון הנייד. נטען כי המכשיר שימש את הנאשם **באופן ישיר** לביצוע העבירה, וכי "בעקבות שגגה ובתום לב" נשמטה בקשת החילוט מכתב האישום. עוד נטען כי בהתאם להוראת סעיף 39(ג) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), יכול צו חילוט להינתן גם לאחר מתן גזר הדין.

6. בדיון בפני היום חזר ב"כ המאשימה על טענות המאשימה בתגובתה. לא ניתן כל הסבר מדוע לא הוגשה עתירה לחילוט מכשיר הטלפון. אף לא עלה בידי ב"כ המאשימה להבהיר ולהוסיף כל נתון באשר למהות ה"שגגה" שבגינה לא עתרה המאשימה לחילוט, טרם השמעת גזר הדין, ולא ניתן כל הסבר מדוע המתנה המאשימה עד להגשת בקשה מטעם הנאשם להחזרת התפוס, בטרם פירטה את טיעוניה בבקשתה לחלט את מכשיר הטלפון התפוס. באשר לזהות מכשיר הטלפון הנייד אותו מבקשת המאשימה לחלט, מסר ב"כ התובע כי מדובר במכשיר מסוג IPHONE X (לא נמסר כל פרט מזהה נוסף).

7. ב"כ הנאשם עמד על בקשתו להחזרת מכשיר הטלפון הנייד. נטען כי לא הוגשה כל בקשה לחילוט, ועל כן אין אלא להחזיר את מכשיר הטלפון לידי הנאשם. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי בכתב האישום טענה המאשימה שהנאשם החזיק בעת הרלבנטית בשני מכשירי טלפון ניידים (מספרי הסיים צוינו בסעיף 2 לכתב האישום המתוקן), ואילו בעת מעצרו של הנאשם נתפס מידי מכשיר טלפון שונה [הוגשו בהקשר זה שני מזכרים מיום 25.10.18: האחד מאת החוקר רומן יכנין - מסמך 108 בתיק החקירה; השני מאת החוקר חוסין ספדי - מסמך 106 בתיק החקירה].

דין והכרעה:

8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין בבקשת הנאשם להתקבל, וכי יש להשיב את מכשיר הטלפון לידיו.

9. אקדים ואציין כי התנהלותה הדיונית של המאשימה - אינה נהירה לי. מלכתחילה לא עתרה המאשימה להורת על חילוט מכשיר הטלפון הנייד שנתפס מידי הנאשם. אף במהלך הצגת הסדר הטיעון, ובמהלך טיעוני הצדדים לעונש - החרישה המאשימה ולא טענה מאום בעניין זה. טענת המאשימה כי יש להורות על חילוט מכשיר הטלפון - הועלתה כאמור לראשונה במועד מתן גזר הדין. לא הובא בפני כל טעם או נימוק להתנהלות זו של המאשימה, ובכל הכבוד הראוי אין בצירוף המלים "שגגה בתום לב" כדי לחפות על מחדל זה של המאשימה.

דווקא הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוני - מלמדת כי התנהלות המאשימה אינה במקומה. כך למשל נקבע בע"פ 4148/92 מעדי נ' מדינת ישראל (22.9.94):

"כאן המקום להעיר על הדרך הנכונה שהיתה צריכה להינקט על ידי המדינה בכל הקשור לצד הפורמלי בטיפול בחילוט. אכן נכון, כי החוק מתיר פניה בבקשה לחילוט לא רק עובר למתן גזר הדין אלא גם בבקשה נפרד. אולם, ככל האפשר, יש לנסות ולשלב בקשת חילוט לשלב הדיון בגזר הדין... נכון יהיה גם אם המדינה לא תביא בקשה לאקונית לחילוט הרכב אלא תציין בהנמקתה את עניין הקשר שבין החפץ לעבירה".

10. בנוסף, אין בפני כי הסבר מדוע נמנעה המאשימה מלהגיש לבית המשפט בקשה לחילוט, ומדוע העלתה את טיעוניה בנקודה זו רק לאחר שהוגשה בקשה להחזרת התפוס על ידי הנאשם, ובחלוף כשלושה שבועות לאחר מתן גזר הדין. מצופה היה מהמאשימה, לו אכן הימנעותה מלבקש את חילוט מכשיר הטלפון היתה בגדר "תקלה", כי

תפעל באופן נמרץ ומהיר לתיקון אותה תקלה. למרבה הצער, המאשימה לא עשתה כן.

11. זאת ועוד: גם לו הייתי נכון לראות בתגובת המאשימה מיום 28.10.19 כעתירה להורות על חילוט מכשיר הטלפון - עדיין דין בקשה זו של המאשימה להידחות. כל שנטען על ידי המאשימה הוא כי "מכשיר הטלפון הנייד שימש את הנאשם באופן ישיר לביצוע העבירה". לא הובאה כל ראיה בעניין, לא צורף כל מסמך, והמאשימה אף לא מצאה לנכון לפרט את פרטי מכשיר הטלפון הנייד מושא "בקשתה" לחילוט. לא למותר לציין, כי אף במהלך הדיון שהתקיים בפני לא הוסיף ב"כ המאשימה כל פרט שיש בו כדי לבסס את הטענה לפיה מכשיר הטלפון הנייד שימש **באופן ישיר** לביצוע העבירה.

12. נראה כי לו הייתה פועלת המאשימה בשקידה הראיות, הייתה מגלה כי הראיות שבתיק החקירה מלמדות כי מכשיר הטלפון שנתפס מאת הנאשם - לא שימש לביצוע העבירה. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי על פי סעיף 2 לכתב האישום, החזיק הנאשם במועדים הרלבנטיים בשני מכשירים, אשר מספרם: 054-4779800 ו- 052-6524912. נטען בנוסף כי המכשיר אשר נתפס על ידי המאשימה הינו מכשיר אחר (שמספרו 055-2504798), אשר לא היה מעורב בביצוע העבירה. עיון במזכרים 106 ו- 108 מלמד, כי הדין עם הנאשם בנקודה זו. משני המזכרים עולה כי במכשיר הטלפון מסוג IPHONE אשר נתפס מאת הנאשם מופיעים, ברשימת אנשי הקשר, תחת השם "אני" ו"אני סלקום" - שני מספרי הטלפון הנזכרים בסעיף 2 לכתב האישום [054-4779800 ו- 052-6524912]. במלים אחרות: **על פי הנתען בכתב האישום, הנאשם עשה שימוש בשני מכשירי טלפון לצורך ביצוע העבירה המיוחסת לו. ואילו המכשיר שנתפס מהנאשם הינו מכשיר אחר, שלישי במספר.**

13. מה הביא את המאשימה לטעון כי המכשיר השלישי שימש את הנאשם **באופן ישיר** לביצוע העבירה? למאשימה הפתרונים. המזכרים שבתיק החקירה מלמדים כי ההיפך הוא הנכון.

14. העולה מן המקובץ: התנהלות המאשימה מעוררת קושי, הן מן ההיבט הדיוני והן מן ההיבט המהותי. מההיבט הדיוני, כיוון שבקשה לחילוט לא הוגשה - לא במועדה, ולא בכלל. בנוסף, המאשימה הסתפקה בטענה כללית וסתמית כי מכשיר הטלפון שימש לביצוע העבירה, מבלי לבסס טענה זו - לא כדבעי ולא בכלל. מההיבט המהותי, כיוון שבתיק החקירה מצויים מזכרים המלמדים כי לצורך ביצוע העבירה השתמש הנאשם בשני מכשירי טלפון - שאינם המכשיר שנתפס מידי הנאשם. המאשימה לא הביאה נתון זה בפני בית המשפט, ואף טענה (בכתב ובעל פה) טענה הפוכה.

15. **סוף דבר - אני מקבל את עתירת הנאשם ומורה למאשימה להחזיר לאלתר לידי הנאשם את מכשיר הטלפון שנתפס ממנו.**

16. הגם שבהתנהלות המאשימה נפלו פגמים כמתואר לעיל - לא השתכנעתי כי פגמים אלו נעשו בכוונת מכוון. חסד אעשה לפיכך עם המאשימה, ואמנע מלהטיל עליה הוצאות. עם זאת, **המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לראש לשכת תביעות מחוז חוף**, ויש לקוות כי הלקחים יופקו על מנת שתקלות דומות לא תישנינה.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' חשוון תש"פ, 06 נובמבר 2019, בהעדר
הצדדים.